

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Jablonci nad Nisou rozhodl v hlavním líčení konaném dne 09.02.2016
samosoudkyní Mgr. Jaroslavou Opatrnou, **t a k t o :**

Obžalovaní:

1. Josef L [REDACTED]

nar. [REDACTED] v Jablonci nad Nisou, jako OSVČ u firmy MICHALMONT s.r.o. se sídlem
Jablonec nad Nisou, trvale bytem [REDACTED],

2. Alois R [REDACTED]

nar. [REDACTED] v Jablonci nad Nisou, bytem [REDACTED],

3. Tomáš S [REDACTED]

nar. [REDACTED] v Jablonci nad Nisou, OSVČ bytem [REDACTED]

4. František W [REDACTED]

nar. 0 [REDACTED] v Jablonci nad Nisou, bytem [REDACTED],

jsou vinni,

ž e

1.

obžalovaní Josef L, **Alois R**, **Tomáš S** a **František W**

společným jednáním po vzájemné domluvě odcizili v době od 21,00 hodin dne 12.4.2012 do 07,00 hodin dne 13.4.2012 v obci Josefův Důl před domem , okres Jablonec nad Nisou, pásového železného koně zn. KAPSEN, v.č. rok výroby 2011, modro – žluté barvy, v hodnotě 420.000,- včetně DPH, včetně speciálního přívěsu zn. Jiří P, RZ VIN rok výroby 2011, se zelenou plachtou, v hodnotě 55.000,- Kč včetně DPH, na které byl železný pásový kůň umístěn tak, že popsaný neuzamčený přívěs odpojili od tažného osobního motorového vozidla zn. NISSAN PATROL, RZ , a následně jej připojili k dodávkovému motorovému vozidlu zn. VW TRANSPORTER, RZ v užívání obžalovaného Josefa L a z místa odjeli, a tímto jednáním způsobili celkovou škodu ve výši 475.000,- Kč ke škodě firmy Miloslav Č, se dne 16.5.2012 byl odcizený pásový kůň zn. KAPSEN Policii ČR vypátrán a vrácen poškozené firmě a bylo zjištěno, že na odcizeném stroji došlo k poškození se vznikem škody ve výši 6.810,- Kč a odcizení příslušenství stroje a to gelového akumulátoru 12V/18Ah zn. EXIDEBIKE YTX 20HL v hodnotě 2.880,- Kč, hasicího přístroje 1 kg v hodnotě 348,- Kč, moto lékárničky v hodnotě 163,- Kč, svíčky zapalování zn. BS – OHV X 10 v hodnotě 140,- Kč a klíče na svíčky v hodnotě 103,- Kč, když obžalovaný Josef L se tohoto jednání dopustil přesto, že byl rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci ze dne 31.7.2008 č.j. 54 T 6/2007 – 2204, ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 18.5.2009 č.j. 6 To 5/2009, který nabyl právní moci dne 18.5.2009, odsouzen, mimo jiné pro trestný čin krádeže podle § 247 odst. 1, písm. b), odst. 3, písm. b) trestního zákona č. 140/1961 Sb., ve znění pozdějších předpisů, k trestu odnětí svobody tří roků a šesti měsíců se zařazením do věznice s dozorem a obžalovaný František W se tohoto jednání dopustil přesto, že byl rozsudkem Okresního soudu v Jablonci nad Nisou ze dne 6.2.2012 č.j. 2 T 124/2011, který nabyl právní moci dne 6.2.2012, odsouzen pro přečin krádeže podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku, když bylo upuštěno od uložení souhrnného trestu,

2.

obžalovaný František W

v době od 22,30 hodin dne 21.6.2012 do 03,30 hodin dne 22.6.2012 v Jablonci nad Nisou v ulici Turnovské vnikl do nákladové rampy opatřené kovovou mříží, nacházející se po pravé straně obchodního domu Kaufland, již vzniklým otvorem, odkud odcizil dva kusy tekutého pracího prášku zn. Lanza v hodnotě 200,- Kč, dva kusy baget k dopékání v celkové hodnotě 40,- Kč a jeden balíček brambůrků v hodnotě 20,- Kč, vše ke škodě společnosti Kaufland ČR, v.o.s., IČO : 25110161, se sídlem Pod Višňovkou 25, Praha 4, a tohoto jednání se dopustil přesto, že byl rozsudkem Okresního soudu v Jablonci nad Nisou ze dne 6.2.2012 č.j. 2 T 124/2011, který nabyl právní moci dne 6.2.2012, odsouzen pro přečin krádeže podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku,

3.

obžalovaný František W

dne 5.5.2012 v době kolem 00,30 hodin řídil v Liberci 15, nejméně v ulicích Třída Svobody a Cidlinská, motocykl – minibike nezjištěné značky a nezjištěného výrobního čísla, bez registrační značky, a tohoto jednání se dopustil přesto, že mu byl rozhodnutím Odboru

správního, oddělení přestupků, Městského úřadu v Jablonci nad Nisou ze dne 14.6.2010 č. j. 56908/2010, které nabylo právní moci dne 14.7.2010, uložen vedle pokuty ve výši 30.000,- Kč i zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu dvacet čtyři měsíců s účinností od právní moci rozhodnutí,

t e d y

Josef L [redacted] a František W [redacted]

jednáním pod bodem 1,

společným jednáním si присvojili cizí věc tím, že se jí zmocnili a byli za takový čin v posledních třech letech odsouzeni a způsobili takovým činem větší škodu,

Alois R [redacted] a Tomáš S [redacted]

jednáním pod bodem 1,

společným jednáním si присvojili cizí věc tím, že se jí zmocnili a způsobili takovým činem větší škodu,

František W [redacted]

jednáním pod bodem 2,

a/ присvojil si cizí věc tím, že se jí zmocnil a byl za takový čin v posledních třech letech odsouzen,

jednáním pod bodem 3,

mařil výkon rozhodnutí jiného orgánu veřejné moci tím, že vykonával činnost, která mu byla takovým rozhodnutím zakázána,

č í m ž s p á c h a l i

Josef L [redacted] a František W [redacted]

jednáním pod bodem 1,

přečin krádeže podle § 205 odst. 2, odst. 3 trestního zákoníku jako spolupachatelé podle § 23 trestního zákoníku,

Alois R [redacted] a Tomáš S [redacted]

jednáním pod bodem 1,

přečin krádeže podle § 205 odst. 1, písm. a), odst. 3 trestního zákoníku jako spolupachatelé podle § 23 trestního zákoníku,

František W

jednáním pod bodem 2,

a/ přečin krádeže podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku,

jednáním pod bodem 3,

přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1, písm. a) trestního zákoníku,

a o d s u z u j í s e

Josef L

Podle § 205 odst. 3 trestního zákoníku **k trestu odnětí svobody v délce dvacet /20/ měsíců.**

Podle § 84 trestního zákoníku a § 85 odst. 1 trestního zákoníku **se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v délce dva a půl /2,5/ roku s dohledem.**

Alois R

Podle § 205 odst. 3 trestního zákoníku **k trestu odnětí svobody v délce dva /2/ roky.**

Podle § 84 trestního zákoníku a § 85 odst. 1 trestního zákoníku **se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v délce tři /3/ roky s dohledem.**

Tomáš S

Podle § 205 odst. 3 trestního zákoníku **k trestu odnětí svobody v délce dvacet /20/ měsíců.**

Podle § 84 trestního zákoníku a § 85 odst. 1 trestního zákoníku **se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v délce dva a půl /2,5/ roku s dohledem.**

František W

Podle § 205 odst. 3 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 2 trestního zákoníku **k souhrnnému nepodmíněnému trestu v délce třicet /30/ měsíců**, pro jehož výkon se podle § 56 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku **zařazuje do věznice s ostrahou.**

Současně se ruší výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Jablonci nad Nisou ze dne 2.1.2013 sp. zn. 2 T 176/2012 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem, pob. Liberec ze dne 14.2.2013 sp. zn. 55 To 44/2013.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškozená firmy Miloslav Č odkazuje se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 226 písm. c) trestního řádu se obžalovaný František W, nar. zprošťuje **obžaloby** státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Jablonci nad Nisou ze dne

14.12.2012 č.j. ZT 146/2012-94, pro skutek , v němž je spatřován přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 trestního zákoníku, který spočívá v tom,

že

dne 4.10.2011 v době kolem 04,23 hodin řídil v Jablonci nad Nisou nejméně z ulice na Hranici na Anenské náměstí, kdy ujížděl před hlídkou Policie ČR, po vlivem omamných a psychotropních látek, kdy mu bylo vyšetřením vzorku krve a moči zjištěno 231,73 ng/ml methamphetaminu v krvi a nejméně 2000 ng/ml v moči, a dle znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, se nacházel ve stavu vylučujícím způsobilost k řízení motorového vozidla, motocyklu zn. JAWA 210, č. motoru [REDAKCE] bez registrační značky,

protože nebylo prokázáno, že skutek spáchal obžalovaný.

O d ů v o d n ě n í

Při hlavním líčení po provedeném dokazování uznal soud obžalované vinnými těmi skutky, které jsou rozvedeny ve výroku odsuzujícího rozsudku.

Obžalovaný Josef L [REDAKCE] u hlavního líčení uvedl, že se již přesně nepamatuje na den, ale byli společně s Lojzou R [REDAKCE] v autě, kdy volal Tomáš S [REDAKCE], že by potřeboval odvézt. Následně se všichni sešli, byl tam i František W [REDAKCE] kdy zapřáhli vozík „koně“ vyložili a dali ho do garáže. Vozík zůstal venku. Tomáš S [REDAKCE] následně odvázel „koně“ do Liberce a zůstal u C [REDAKCE] nebo u B [REDAKCE]. Potom se domluvili, že se kůň vrátí majiteli, ale mezi tím ho C [REDAKCE] prodala do Liberce. Vozík prodal Tomáš S [REDAKCE]. Když vezli známou Andreu V [REDAKCE] a Lenku P [REDAKCE], on si vozíku všiml, protože byl atypický, volal policii. Celé to organizoval Tomáš S [REDAKCE], měl všem za pomoc zaplatit, on sám nevěděl, že kůň je kradený. Žádné úpravy na stroji neprováděli. Následně byla obžalovanému Josefu L [REDAKCE] předestřena jeho výpověď z přípravného řízení, ve které uvedl, že přijel s dodávkovým motorovým vozidlem VW Transporter na benzinovou stanici v Lučanech nad Nisou, kde se sešel s Aloisem R [REDAKCE] a posléze tam přijeli i Tomáš S [REDAKCE] a František W [REDAKCE]. Uvedl, že František W [REDAKCE] mu sdělil, že potřebuje odtáhnout nějaký přívěsný vozík z Josefova Dolu. Když přijeli na místo, tak mu Alois R [REDAKCE], Tomáš S [REDAKCE] a František W [REDAKCE] připojili k vozidlu přívěsný vozík, který byl před tím zapřažen za motorové osobní vozidlo zn. Nissan Patrol. Bylo to u nějaké místní hospody, naproti nádraží. Vozidlo řídil sám, ostatní jeli osobním motorovým vozidlem VW Lupo do Lučan. Tam mu Tomáš S [REDAKCE] a František W [REDAKCE] řekli, že se jedná o nějaký bagr. On s tím nechtěl dál jet, protože čekal nějaký průšvih, ale odjeli s přívěsným vozíkem do Jablonce nad Nisou k domu Tomáše S [REDAKCE], kde zůstal se strojem na zahradě. V přípravném řízení uvedl, že to byla akce Tomáše S [REDAKCE] a Františka W [REDAKCE], kdy on měl slíbeno za odvoz 3 tisíce korun. Asi po čtrnácti dnech nebo třech týdnech se mělo jet stroj prodat. Stroj chtěli prodat Tomáš S [REDAKCE] a František W [REDAKCE]. Zavolali mu, aby stroj pomohl nastartovat, protože to neuměli. Stroj se měl údajně vézt do Vrchlabí, ale nejdříve jeli do Liberce, kde tam měl být František W [REDAKCE] s nějakým mužem. Do Liberce jel s vozidlem zn. Ford Tranzit, který si měl půjčit Tomáš S [REDAKCE] a, z půjčovny vozidel. V Liberci se František W [REDAKCE] nějak nedohodl, tak jeli na Dlouhé Mosty za Lucií C [REDAKCE], která zde bydlí. To byl jeho nápad. Lucií C [REDAKCE] požádal, jestli by u ní nemohli stroj složit, protože Tomáš S [REDAKCE] nechtěl stroj vézt zpět do garáže. S Lucií C [REDAKCE] to vyřizoval Tomáš S [REDAKCE]. Nakonec vezli uvedený stroj k bratraci Lucie C [REDAKCE], který bydlí kousek od ní a tam ho složili na louku a přikryli plachtou. Lucie C [REDAKCE] asi po týdnu přijela za ním s tím, že má na stroj kupce, že má zájem o stroj její bratranec. Řekla mu, že jí mohl rovnou říci, že stroj je kradený. Ona to nevěděla, neboť ji Tomáš S [REDAKCE] řekl, že stroj je jeho, že ho má na práci. Od koho se

dozvěděla, že stroj je kradený, neví. On pak pouze stroj odvázel od Lucie C██████, Lukáši J██████, který měl stroj koupit za částku 30 tisíc korun. On sám osobně chtěl odcizené strojní zařízení vrátit.

Obžalovaný Alois R██████ se v přípravném řízení k jednání, které mu je kladeno za vinu nevyjádřil, s tím, že využívá svého práva, k věci nevypovídat. U hlavního líčení uvedl, že v předmetné době byl v Lučanech nad Nisou, potřeboval odvézt do Tanvaldu, pamatuje si, že tam přijel Tomáš S██████, kterého viděl poprvé. Něco si domlouvali, pak mu řekl, aby si sedl k nim do auta, že potřebují pomoc. Jeli do Josefova Dolu, kde mu řekli, aby jim pomohl přepřáhnout vozík. Následně jeli do Lučan nad Nisou a stroj se vezl k Tomáši S██████, do baráku, kde ho vyložili. Od té doby vozík neviděl. Uvedl, že znal pouze Josefa I██████. Ten pro něho přijel domů vozidlem VW Transporter. Řekl mu, že přijel i František W██████ a Tomáš S██████, kdy až na místě v Josefově Dole mu řekli, aby jim s vozíkem pomohl. I██████ mu řekl, aby si sedl k nim do auta. Vozík měl plachtu, nebylo na ní nic napsáno. O tom, co je to za vozík, nikdo nemluvil. Vozík byl hrozně těžký. On jim pomohl cvaknout závěs, pak již seděl ve vozidle a jeli do Jablonce nad Nisou. Tam dali stroj do garáže k Tomáši S██████. Josef I██████ mu řekl, že dostanou nějaké peníze za pomoc, on sám neví, co se následně dělo s vozíkem, on ty lidi neznal, bylo to večer, byla tma, na nic se neptal. K celé akci se dostal náhodně. Uvedl, že posléze zahlédli vozík na pozemku, kdy Josef I██████ volal policii, tato přijela, ale situaci neřešila s tím, že policisté uváděli, že nemohou jít na soukromý pozemek.

Obžalovaný Tomáš S██████ u hlavního líčení vypověděl, že v té době znal jak Josefa I██████, tak Františka W██████. Setkali se v Lučanech nad Nisou, kam přijel Josef I██████ vozidlem VW Transporter a ptal se jich, zda mu nechtějí pomoci. On sám, jet nechtěl, ale František W██████ uváděl, že pojedou, že se o nic nejedná. Alois R██████ si sedl k němu, vedl je, kam mají jet. Zastavili u hospody a čekali na Josefa I██████. On se díval na Františka W██████ a Aloise R██████, jak zapřahují za auto vozík, následně zjistil, co na vozíku je. Alois R██████ si sedl k Josefu I██████ do auta, odjeli do Vratislavic i s tím vozíkem, za týden na to, mu Josef I██████ volal, že vozík zastavil u školy ve Vratislavicích, zda by mu nepomohl mu ho dát k němu na zahradu, že u školy nemůže být. On mu řekl, aby ho dali do garáže, pak se začali sjíždět lidé, už čekal nějaký průšvih, nechtěl ho tam. Josef I██████ mu dal tisíc korun, protože nemohl jít do půjčovny, tak šel sám, nechal tam svoje auto a tisíc korun a vypůjčil si dodávku. Následně jeli do Liberce ke kamarádce Josefa I██████, kdy on jí telefonoval, domluvil se s ním, stroj se tam složil. Druhý den vrátil dodávku do půjčovny. Vozík byl stále na zahradě. Najednou zjistil, že zmizel. Ptal se Josefa I██████, zda ho odvezl a on ho obvinil z toho, že vozík prodal. Aloise R██████ před tím neznal, do Lučan jel autem Opel Agila, bylo to auto jeho matky. On pouze stál u auta, nepomáhal, tušil, že dochází ke krádeži. V podstatě to věděli od samého začátku, protože byli domluveni, že se stroj prodá a peníze se rozdělí. Obžalovaný uvedl, že stroj u něho ze začátku nebyl, stalo se tak až po týdně, kdy Josef I██████ tam přijel VW Transporter. I██████ mu dal tisíc korun na půjčení toho vozidla. Následně byla obžalovanému přečtena jeho výpověď z přípravného řízení. Uvedl, že poté, co Josef I██████ se jich ptal, zda si nechtějí něco přivydělat, nejdříve neměl zájem, protože se bál, že jde o něco nelegálního, nakonec ho přesvědčili. Obžalovaný Josef I██████ vzal od něho Německé převozní značky, posléze odjeli do Josefova Dolu, kde zastavili a Alois R██████ s Františkem W██████ přitáhli nějaký vlek, který připojili za vozidlo, řízené Josefem I██████. Kam z Jablonce jeli, Josef I██████ a Alois R██████ s tím vlekem, nevěděl. Za pár dní na to, mu Josef I██████ zavolal, že to nemůže být tam, kde to má zaparkované a že by potřeboval nějaké místo, že to nemůže být u domu číslo ████████ v Jablonci nad Nisou. Za několik dnů mu znovu zavolal, aby se zastavil u něho doma. Společně jeli do Vratislavic ke škole, kde Josef I██████ jel se svým dodávkovým vozidlem VW Transporter a on jel se svým autem.

Vozík byl odstavený v areálu školy, poté ho zapřáhli a jeli do ulice Skelné v Jablonci nad Nisou. Pásový stroj dali do garáže u toho domu. Po nějaké době ho Josef L. požádal, aby si vypůjčil dodávkové auto a dal mu na to částku tisíc korun. Ten si pak zapůjčil dodávku Ford Tranzit. Stroj naložili a odjeli do Liberce, někam na Dlouhý Most k nějaké holce, kterou viděl poprvé a nezná ji. Tam Josef L. stroj vyložil a nechal ho na zahradě u té holky. Druhý den pak odvezl auto zpátky do půjčovny. Následně obžalovaný uvedl, že v přípravném řízení řekl vše popravdě. Domníval se, že vozík odvezl Josef L., ale on mu následně řekl, že to nebyl vozík, vozík byl na zahradě. Vozík nebylo vidět. Žádné peníze nakonec nedostal, ale rozhodně popřel, že by vozík prodal.

Obžalovaný František W. uvedl, že zná Tomáše S. asi patnáct let a je jeho kamarád. Josefa L. nezná. František W. mu zavolal, že má pro něho nějaký kšeft, jeli do Lučan, poté pro vozík, který zapřáhli, vzpomíná si, že tam vozík někde nechali. On byl pod vlivem drog. Tomáš S. jel vozidlem Opel Agila. Josef L. jel Transportérem. Venku se řešilo, zda mu pomohou. Aloise R. do té doby neznal, domnívá se, že s nimi potom seděl v autě, ale není si jistý. Domnívá se, že stroj se vezl k Tomáši S. ale nevěděl přesně kam. Jeho pomoc skončila tím, že vystoupil u Tomáše S., někde ve městě a pak už se na ničem nepodílel. Přiznal, že na místě pomáhal zapřahovat vozík. Co se stalo, se dozvěděl až posléze. Josef L. mu sliboval, že mu za to něco dá, věděl s určitostí, že jde o nějakou levárnu. O tom, kdo vozík koupí, se nemluvilo. Obžalovanému byla následně jeho výpověď z přípravného řízení předestřena. V ní uvedl, že teprve posléze se dozvěděl, že se jedná o přepřáhnutí nějakého vozíku v Josefově Dole. V uvedený den mu zavolal Tomáš S. na jeho mobilní telefon, že by pro něho měl nějaký kšeft. Neříkal mu, jestli mu o tom, někdo řekl, nebo jak to zjistil, jeli rovnou do Josefova Dolu osobním motorovým vozidlem Opel Agila Tomáše S. Dole se sešli někde na cestě, kde čekali Josef L. s Aloisem R., zde čekali s vozidlem VW Transporter zelené barvy. Domnívá se, že ho řídil Josef L., ale není si jist. Neví, kolik bylo hodin, byla tma. Neví, zda někdo přendával na vozidlech registrační značky a ani neví, že by se o tom někdo zmiňoval. Pak jeli do Josefova Dolu, kdy první jeli tím dodávkovým autem a oni s osobním autem Opel Agila jeli za nimi. Tady dojeli společně k vlakovému nádraží a s oběma auty zastavili u nějakého Jeepu snad Nissan. Všichni vystoupili, přepřáhli vlek, který nebyl nijak zajištěn, pouze byl usazen na tažném zařízení. Nikdo dovnitř do vleku nekoukal, byl zaplachtovaný, žádných nápisů na vleku si nevšiml. Po přepřážení vleku za dodávkové vozidlo VW Transporter hned jeli pryč. Nic jiného nevzali. Jeli do Lučan nad Nisou, dále do Jablonce k Tomáši S. Tady z vleku složili pásový stroj. Potom odjel s Tomášem S. domů. Den před tím mu slíbil Tomáš S. za přepřážení vleku částku dva tisíce korun. Nezdálo se mu to divné, nevěděl, že jdou krást. Peníze žádné nedostal. Co se dělo s tím strojem a vlekem neví. Již ani jednoho neviděl, a ani se na nic neptal.

Obžalovaný František W. u hlavního líčení uvedl, že co se týče jeho jednání pod bodem 2 výroku rozsudku tak byl zadržen přímo na místě, kdy u něho nebyly zajištěny žádné nástroje, kterými by mohl násilně vniknout do nákladové rampy. Obžalovaný jednoznačně uvedl, že v mříži chránící prostor rampy byla již vytvořena díra, kdy on pouze touto dírou sáhl dovnitř, vytáhl nějaký prací prášek, brambůrky a bagety, protože měl hlad. Obžalovaný uvedl, že neví, jak by mohl bez jakéhokoli nářadí vytvořit ve výšce tři metry od země otvor. Jednoznačně vyloučil, že by poškodil předmětnou mříž a navíc byl zajištěn přímo na místě. Ohledně jednání pod bodem 3 uvedl, že předmětný minibike spravoval kamarádovi a je pravda, že na něm jezdil kolem Liberecké přehrady. Nešlo o silnici, ale cestu, ujížděl policistům a oni ho chytili. Tvrdil, že minibike byl bez registrační značky a že je pravdou, že

před tím měl uložen ve správním řízení zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel.

Soud vyslechl u hlavního líčení svědka poškozeného Miloslava Č. který uvedl, že pracovní stroj na přívěsu zaparkoval dne 12.4.2012 před jeho domem v Josefově Dole, přívěs byl zapojen za jeho osobní motorovým vozidlem zn. Nissan Patrol, nebyl uzamčen. Den poté, zjistil, že mu byl přívěs s pracovním strojem odcizen a ihned volal na policii. S pracovním strojem pracoval pouze on, tehdy pro obecní Úřad Lučany nad Nisou. Nejprve se domníval, že šlo o nějakou legraci, obvolával známé, ale pak pochopil, že šlo o klasickou krádež. Svědek uvedl, že asi za měsíc byl stroj nalezen, kdy ze stroje byly sundány určité věci, chybělo ráhno, baterie, byla přeríznutá elektrika, byl pryč výrobní štítek a zmizelo nářadí. Následně se svědek vyjádřil k tomu, jaké markanty měl přívěsný vozík. Vozík, který mu následně ukazovala policie, nepoznal. Od té doby se mu nikdo také neozval.

Z výpovědi svědka Lukáše J. soud zjistil, že je majitelem firmy Arboli s.r.o., která se zabývá výrobou nástrojů. Oslovila ho Lucie C. a požádala ho, zda by si mohla v jeho areálu firmy zaparkovat „zeleného koně“, což byl nějaký pásák na tahání klád v lese. On jí to z kamarádství povolil, uváděla, že patří jí. Následně přijela ještě s nějakým mužem, pásák přivezli na přívěsu za osobním autem, jednalo se o combi a složili ho do hangáru. Stál tam asi jeden nebo dva dny, pak přijela policie a on jim řekl, že nepatří jemu. Dozvěděl se, že šlo o kradenou věc. On sám žádného kupce pro Lucii C. nesháněl, a od té doby ji neviděl. Žádné peníze mu nedala.

Soud vyslechl u hlavního líčení svědkyni Lucii C., která uvedla, že zná obžalovaného Josefa L., jednou v noci jí zavolal, že jede se svým kamarádem, že má rozbité auto, zda by si mohl na její adrese na zahradě nechat věc, kterou vezou. Říkal, že se jedná o nějaký stroj, který je toho kamaráda. Následně souhlasila, že si stroj mohou nechat u jejího bratrance Mariana B., kdy za souhlasu tety byl stroj u nich uskladněn, ale neví už jak dlouho. Pak se domluvili, že by ho mohl koupit pan J. proto mu ho převezli k němu, on dal zálohu, že si stroj vyzkouší. Pan J. je její kamarád. Neví, kdo byl druhý muž, který přijel s Josefem L., přijeli dodávkou. Nebyla přítomna žádnému jednání, ohledně koupi stroje, případně zálohy. Ví o tom, že následně policie stroj našla u pana J.. Ona se dozvěděla o tom, že stroj byl kradený, až když přijela policie. Svědkyně ještě uvedla, že ohledně koupi minibiku od Josefa L., tak ví, že ho kupoval její otec, nebyl kradený, ale za kolik peněz ho koupil, neví.

Svědka Marian B. vypověděl, že zná Lucii C., tato ho kontaktovala a řekla mu, že se kamarádovi porouchalo auto, že by potřeboval u nich uklidit na chvíli nějaké zařízení. Řekla mu, že je domluvena s jeho matkou. Zjistil, že u nich stojí pásové zařízení na přibližování dřeva. Stroj byl zaplachtovaný plachtou, on se pouze podíval co to je a věc neřešil. Několik dní na to, ho požádala, aby stroj odvezl do Vesce, v čemž jí vyhověl. Následně byl zadržen policií a tam se dozvěděl, že zařízení bylo kradené. Pro Lucii to udělal z kamarádství a tím se dostal do velkých problémů. Komunikoval pouze s ní.

Na základě obhajoby byla vyslechnuta svědkyně Lenka P., která uvedla, že když jela s Josefem L. na Bedřichov, tak říkali, že na zahradě je vozík. Chtěli se na něj podívat, ale majitelé je nepustili, tak volali policii. Uvedla, že před tím viděla stejný vozík na zahradě u Tomáše S.. S vozíkem však nemá vůbec nic společného. Vozík zahlédli zcela náhodně.

Za souhlasu stran byly u hlavního líčení přečteny protokoly o výpovědi svědků Jany S██████, Vladislava R██████, Jaroslavy B██████ a Elišky C██████. Z výpovědi svědkyně Jany S██████ bylo pouze zjištěno, že již u policie nepracuje a když byla vyslechnuta jako svědkyně, tak uváděla pravdu. Svědek Vladislav R██████ vypověděl, že se již přesně nepamatuje, ale ví, že při kontrole zaslechli zvuk malého motocyklu, rozhodli se, řidiče zkontrolovat. Řidiče honili a poté nějaký muž seskočil z Babety a utekl. Z výpovědi svědkyně Jaroslavy B██████ bylo zjištěno, že zná Lucii C██████, jednou ji požádala, zda by si její kamarád mohl u ní ustájit stroj, protože se jí rozbil, skutečně stroj přivezli, ale kde jej přivezl a na čem, to neví. Asi po dvou dnech již měla strach a tak vyzvala Lucku, aby si stroj odvezli, načež se dohodla se synem, ten stroj odvezl, ale neví, kam. Následně zjistila od policistů, že stroj měl být odcizen. Z výpovědi Elišky C██████ bylo zjištěno, že byl zadržen muž na rampě, ví, že odcizil nějaké věci, ale jednalo se zboží, které již bylo určeno k likvidaci, takže pro ně bylo bezcenné. Neviděla, že by muž, který byl zadržen měl u sebe nějaký nástroj, případně by rozstříhával pletivo mříže.

Ze svědecké výpovědi Jana R██████ soud zjistil, že zná obžalovaného Františka W██████, nikdy mu nenabízel ke koupi Babetu, nikdy ho neviděl na Babetě jet.

V průběhu vyšetřování byl ohledně Františka W██████ vyžádán znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, který byl u hlavního líčení za souhlasu stran přečten.

Soud měl k dispozici pro rozhodnutí i listinné důkazy založené ve vyšetřovacím spise a to zejména úřední záznamy o šetření ve věci, fotokopii smlouvy o zapůjčení vozidla obžalovaným Tomášem S██████, protokoly o vydání věci, fotodokumentacemi, výpisem z registru vozidel, fotokopii dokladů k vozidlu, fotokopii kupní smlouvy na odcizené vozidlo, jakož i protokoly o ohledání míst činů s připojenou fotodokumentací, odbornými vyjádřeními a stejnopisy rozhodnutí soudů v předchozím řízení. Z usnesení Policie ČR ze dne 16.5.2012 byl pracovní stroj pásový vrácen Miloslavu Č██████, když bylo zjištěno, že se nacházel v obci Vratislavice v objektu majetku osoby Lukáš J██████. Ten ho dobrovolně policistů vydal a dle individuálních znaků, byl pásový stroj jednoznačně ztotožněn a vrácen majiteli.

Na podkladě provedených důkazů a po zhodnocení všech i v jejich souhrnu dospěl soud k závěru, že je beze všech pochybností prokázáno, že v bodě jedna se stal skutek tak, jak je uvedeno ve výroku rozsudku a tento byl spáchán úmyslným jednáním všech čtyř obžalovaných. Obžalovaní se v podstatě ke svému jednání v hlavním líčení doznali, když každý obžalovaný popisuje svůj podíl na předmětné trestné činnosti a vyjadřuje se i k chování dalších spoluobžalovaných. Bylo však jednoznačně prokázáno, že společným jednáním se dopustili krádeže předmětného pásového železného koně zn. KAPSEN s úmyslem touto trestnou činností získat finanční prostředky jeho prodejem. Všichni čtyři obžalovaní u hlavního líčení projevili lítost s tím, že se chtějí podílet na náhradě způsobené škody. Jednání obžalovaných bylo prokázáno nejen jejich doznáním, ale též i výpovědí svědka poškozeného, jakož i dalších svědků citovaných shora, a rovněž i listinnými důkazy od nálezu předmětného stroje a jeho vrácení původnímu majiteli. Jednání obžalovaných Josefa I██████ a Františka W██████ bylo kvalifikováno jako přečin krádeže podle § 205 odst. 2, odst. 3 trestního zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, protože obžalovaný Josef I██████ se tohoto jednání dopustil přesto, že byl rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci ze dne 31.7.2008 č.j. 54 T 6/2007 -2204, ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 18.5.2009 č.j. 6 To 5/2009, který nabyt právní moci dne 18.5.2009, odsouzen mimo jiné pro trestný čin krádeže podle § 247 odst. 1

písm. b), odst. 3 písm. b) trestního zákona č. 140/1961 Sb., ve znění pozdějších předpisů k trestu odnětí svobody tří roků a šesti měsíců se zařazením do věznice s dozorem a obžalovaný František W■■ se tohoto jednání dopustil přesto, že byl rozsudkem Okresního soudu v Jablonci nad Nisou ze dne 6.2.2012 č.j. 2 T 124/2011, který nabyl právní moci dne 6.2.2012 odsouzen pro přečin krádeže podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku, když bylo upuštěno od uložení souhrnného trestu. Jednání obžalovaných Aloise R■■ a Tomáše S■■ bylo kvalifikováno jako přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), odst. 3 trestního zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku. Obžalovaní svým jednáním naplnili všechny znaky uvedených skutkových podstat, jak po stránce subjektivní, tak po stránce objektivní a takové jednání je nutno považovat za společensky škodlivé. Obžalovaní jednali v úmyslu přímém, jak to předpokládá ustanovení § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku.

Jednání obžalovaného Františka W■■ bylo pod bodem 2 kvalifikováno jako přečin krádeže podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku, protože si присvojil cizí věc tím, že se jí zmocnil a byl za takový čin v posledních třech letech odsouzen. Po provedeném dokazování upravil soud výrok tohoto skutku tak, že vypustil násilné vniknutí do nákladové rampy, protože bylo prokázáno, že při zadržení obžalovaný neměl u sebe žádný předmět, kterým by vytvořil otvor, když ani z výpovědi svědkyně toto nebylo potvrzeno. Navíc bylo zjištěno, že tam byly odkládány věci již proslé. Jednání pod bodem 3 ohledně obžalovaného Františka W■■ bylo kvalifikováno jako přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, protože bylo prokázáno, že dne 5.5.2012 řídil motocykl – minibike, nezjištěné značky a nezjištěného výrobního čísla bez registrační značky přesto, že mu byl uložen rozhodnutím správního orgánu zákaz činnosti, spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 24 měsíců.

Při úvaze o výši a druhu trestu přihlédl soud především k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, osobním a majetkovým i jiným poměrům obžalovaných, jako i k dosavadnímu způsobu života a k možnosti jejich nápravy. Bylo rovněž přihlédnuto k polehčujícím či přitěžujícím okolnostem tak jak jsou uvedeny v § 41 a § 42 trestního zákoníku. Soud konstatuje, že bylo rovněž přihlédnuto k délce trestního řízení v této věci, kdy věc byla přidělena do senátu jiného soudce, jakož i k době spáchání trestné činnosti.

K osobě obžalovaného Josefa I■■ bylo zjištěno, že v současné době řádně pracuje, je jako osoba samostatně výdělečně činná u firmy MICHALMONT. Pracuje v cizině, stará se o tři nezletilé děti se svoji družkou i o těžce nemocnou matku. Obhájce obžalovaného předložil soudu pracovní smlouvu, ze které byla jednoznačně potvrzena pravdivost vyjádření obžalovaného u hlavního líčení o svém zaměstnání. Z opisu rejstříků trestů bylo zjištěno, že obžalovaný byl doposud pětkrát odsouzen naposledy Okresním soudem v Liberci pod sp. zn. 3 T 188/2008 ze dne 15.10.2008, kdy mu byl uložen trest nepodmíněný v délce šesti měsíců se zařazením do věznice s dozorem.

K osobě obžalovaného Aloise R■■ bylo zjištěno, že v současné době žije ve ■■■ kde zdědil rodinný dům, je řádně zaměstnán ve firmě svého bratra, nedopustil se žádné jiné trestné činnosti, žije společně v současném bydliště s dvěma syny a matkou. Z rejstříku trestů bylo zjištěno, že byl v minulosti jedenáctkrát odsouzen, naposledy v roce 2008 a to Okresním soudem Semily pod sp. zn. 2 T 235/2008, kdy mu byly uloženy tresty obecně prospěšných prací, které vykonal.

Obžalovaný Tomáš S. se odstěhoval do Prahy, žije se jako čalouník, žije řádným životem a není proti němu vedeno žádné jiné trestné řízení. Z popisu rejstříku trestů vyplývá, že byl doposud šestkrát odsouzen, naposledy v roce 2007 pod sp. zn. 4 T 16/2006, kdy mu byl uložen podmíněný trest odnětí svobody, ze kterého byl osvobozen 23.1.2009.

Obžalovaný František W. v době konání hlavního líčení byl ve výkonu trestu odnětí svobody na základě rozsudku Okresního soudu v Jablonci nad Nisou ze dne 15.4.2015 pod sp. zn. 15 T 21/2015 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem, pob. Liberec ze dne 11.6.2015 sp. zn. 55 To 247/2015, kdy mu za majetkovou trestnou činnost byl uložen nepodmíněný trest odnětí svobody v délce deset měsíců, který vykonal. V popisu rejstříků trestů má obžalovaný celkem dvacet tři záznamy, převážně pro majetkovou trestnou činnost. V den vyhlášení rozsudku bylo zjištěno, že po propuštění z výkonu trestu odnětí svobody obžalovaný nastoupil do zaměstnání.

Soud konstatuje, že v případě obžalovaných Josefa L., Aloise R. a Tomáše S. tito změnili svůj způsob života, kdy bylo jednoznačně prokázáno, že řádně v současné době pracují, starají se o své rodiny a nedopustili se žádné další trestné činnosti. Tato okolnost a také konstatování, kdy došlo k předmětné trestné činnosti a k délce trestního řízení dospěl soud k závěru, že je možné na tyto obžalované působit výchovnými druhy trestu a nikoliv tresty nepodmíněnými, kdy soud chce dát těmto obžalovaným šanci v tom, že mohou prokázat, že se další trestné činnosti vyvarují a budou i nadále žít řádným životem.

Obžalovanému Josefu L. vyměřil soud trest odnětí svobody v délce dvacet měsíců s podmíněným odkladem na zkušební dobu v délce dva a půl roku s dohledem. Aloisovi R. uložil trest odnětí svobody v délce dva roky s podmíněným odkladem na zkušební dobu v délce tři roky s dohledem a Tomáši S. trest odnětí svobody v délce dvacet měsíců s podmíněným odkladem na zkušební dobu v délce dva a půl roku s dohledem. Právě z důvodu, že soud neuložil nepodmíněné tresty odnětí svobody, uložil obžalovaným dohledy probačního úředníka, aby tak bylo kontrolováno, zda skutečně v současné době žijí v tom stylu života, jak bylo zjištěno u hlavního líčení.

Obžalovanému Františku W., vzhledem k jeho popisu rejstříku trestů soud konstatuje, že je zapotřebí uložit přímý výkon trestu, trest nepodmíněný, který mu byl uložen jako souhrnný v délce třicet měsíců, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou. Současně byl zrušen výrok o trestu z rozsudku tak, jak je uvedeno ve vyhlášeném rozsudku.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu byla poškozená firma Miloslav Červenka, odkázána se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních, protože soud by musel provádět širší dokazování ohledně způsobené škody poškozenému, což by přesáhlo rámec trestního řízení.

Ke zprošťující části rozsudku:

V případě jednání obžalovaného Františka W. ze dne 4.10.2011 bylo zjištěno, že tento se ke svému jednání v žádném případě nedoznal, kdy ani z provedeného dokazování a to úředních záznamů policie a jejich výpovědí nebylo jednoznačně zjištěno, že to byl právě obžalovaný František W. který měl řídit pod vlivem omamných a psychotropních látek motorové vozidlo a to motocykl Jawa 210 bez registrační značky. Obžalovaný byl sice nalezen v křoví na určitém místě, ale nebyl přichycen při jízdě na tomto motocyklu, takže jsou zde důvodné pochybnosti o tom, zda skutečně předmětný motocykl řídil. Jelikož byly vyčerpány veškeré důkazní prostředky a nepodařilo se obžalovanému jednání v tomto výroku

rozsudku prokázat, byl zproštěn obžaloby podle § 226 písm. c) trestního řádu. V těchto souvislostech je nutno konstatovat, že soud je vázán zásadou trestního řízení „in dubio pro reo“, která znamená, že zůstanou-li po vyčerpání všech dosažitelných důkazů důvodné pochybnosti o skutkové otázce, významné pro rozhodnutí, které nelze rozptýlit provedením a zkoumáním dalších dostupných důkazů, je nutno rozhodnout ve prospěch obžalovaného.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do **o s m í (8)** dnů ode dne doručení písemného vyhotovení rozsudku ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem, prostřednictvím Okresního soudu v Jablonci nad Nisou, a to písemně ve třech vyhotoveních. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být podáno ve lhůtě uvedené v § 248 trestního řádu nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně podle § 251 trestního řádu, také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda jej podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného

Odvolací soud **o d m í t n e** odvolání, které nesplňuje náležitosti obsahu odvolání.

Právo odvolání **n e p ř í s l u š í** osobám, jež se ho výslovně vzdaly.

V Jablonci nad Nisou dne 09.02.2016

Mgr. Jaroslava Opatrná, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Blanka Klečková